

สารของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2

ในโอกาสเฉลิมฉลองวันสันติสากล

1 มกราคม 1999 / 2542

พึงเคารพสิทธิมนุษยชน เป็นเคล็ดลับแห่งสันติภาพที่แท้จริง

1. ในสมณสาสน์ฉบับแรกของข้าพเจ้าที่ชื่อว่า “พระผู้ไถ่กู้มนุษย์” (*Redemptor Hominis*) ถึงผู้มีน้ำใจดีทั้งชายและหญิงทั้งหลายเมื่อเกือบยี่สิบปีก่อนนั้น ข้าพเจ้าได้เน้นให้เห็นความสำคัญของการเคารพสิทธิมนุษยชน สันติภาพจะงอกงามเมื่อสิทธิเหล่านี้ได้รับการเคารพอย่างครบถ้วน แต่เมื่อสิทธิเหล่านี้ถูกละเมิด สิ่งก็ตามมาก็คือสงคราม ซึ่งก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิของผู้อื่นที่ร้ายแรงยิ่งขึ้น [1]

ในวาระขึ้นปีใหม่ครั้งสุดท้ายก่อนการเฉลิมฉลองอันยิ่งใหญ่ในปี 2000 ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะกล่าวถึงหัวข้อที่มีความสำคัญเป็นพิเศษอีกครั้งหนึ่ง ในสารถึงท่านทุกคนทั้งชายและหญิงในทุกส่วนของโลก ถึงท่านผู้นำทางการเมือง และผู้นำทางศาสนาของประชาชาติ ถึงท่านที่รักสันติภาพ และต้องการเสริมสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นในโลก

เมื่อวันสันติสากลเวียนบรรจบมาถึง ขอให้ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงความเชื่อมั่น ซึ่งข้าพเจ้าปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะแบ่งปันให้ท่านได้ทราบ เมื่อการส่งเสริมศักดิ์ศรีของบุคคลเป็นหลักการชี้นำ และเมื่อการสรรค์สร้างความดีสำหรับส่วนรวมเป็นพันธะกรณีลำดับต้น เมื่อนั้นก็หมายความว่า ได้มีการวางพื้นฐานที่มั่นคงและถาวรสำหรับการสร้างสรรค์สันติภาพแล้ว แต่เมื่อสิทธิมนุษยชนถูกละเลยและถูกปฏิเสธ และเมื่อการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนอย่างอหิวาธิธรรมสำคัญกว่าความดีสำหรับส่วนรวม เมื่อนั้นเมล็ดพันธุ์แห่งความไม่มั่นคง การกบฏ และความรุนแรงก็ได้ถูกหว่านไว้แล้วอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น

การเคารพศักดิ์ศรีมนุษย์ ซึ่งเป็นมรดกของมนุษยชาติ

2. ศักดิ์ศรีมนุษย์ เป็นคุณค่าเหนือธรรมชาติ และเป็นที่ยอมรับเช่นนั้นเสมอสำหรับผู้แสวงหาสัจธรรมอย่างจริงจัง แท้ที่จริง ประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติโดยรวม จะต้องค้นหาความหมายตามแนวทางของคุณค่าที่แน่นอนเช่นนี้ มนุษย์แต่ละคนถูกสร้างมาตามฉายาตามอย่างของพระเจ้า (เทียบ *ปฐมกัณฑ์* 1:26-28) ดังนั้น จึงมีความนึกคิดจิตใจมุ่งไปสู่พระเจ้าอย่างลึกซึ้ง และมีความสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอกับผู้ที่มีศักดิ์ศรีนี้เช่นเดียวกัน การส่งเสริมความดีของ

มนุษย์แต่ละคนจึงเป็นการส่งเสริมความดีของส่วนรวม ซึ่งเป็นจุดที่สิทธิและหน้าที่ประสานกลมกลืนกัน และเสริมสร้างซึ่งกันและกัน

ประวัติศาสตร์ของยุคสมัยของเราได้แสดงให้เห็นอันตรราย ซึ่งเป็นผลมาจากการหลงลืมสังขธรรมเกี่ยวกับตัวมนุษย์ ด้วยวิธีการอันน่าเศร้าสลด เราได้เห็นผลของอุดมการณ์ต่างๆ ด้วยตาของพวกเรา เช่น มาร์กซิสม์ นาซี และเผด็จการฟาสซิสต์ รวมทั้งความหลงเชื่อองมงายต่างๆ เช่น ความเป็นเลิศของเผ่าพันธุ์ ความเป็นชาตินิยม และการกีดกันทางเชื้อชาติ และที่ร้ายกาจไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน แม้ว่าจะไม่ชัดเจนเสมอไปก็ตาม คือ ผลกระทบของลัทธิบริโภคนิยมทางวัตถุ ซึ่งการรยกย่องตัวบุคคล และการทำตามความใฝ่ฝันของมนุษย์แบบเห็นแก่ตัว กลายเป็นเป้าหมายสูงสุดของชีวิต ในลักษณะเช่นนี้ ผลด้านลบต่อผู้อื่นถือว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างสิ้นเชิง อันที่จริงเห็นจะต้องกล่าวอีกครั้งหนึ่งว่า การละเมิดศักดิ์ศรีมนุษย์ใดๆ ก็ตาม ไม่อาจถูกมองข้ามไปได้ ไม่ว่าจะมาจากแหล่งใด จะมีรูปแบบอะไรก็ตาม และไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใดก็ตาม

สิทธิมนุษยชน เป็นคุณค่าสากลและไม่อาจแบ่งแยกได้

3. ปี 1998 ถือเป็นปีที่ครบรอบห้าสิบปีของการรับรองปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ปฏิญญาดังกล่าวมีเจตนาที่จะเชื่อมโยงกับกฎบัตรของสหประชาชาติ เนื่องจากมีความใฝ่ฝันร่วมกัน บนพื้นฐานเดียวกันนี้ ปฏิญญาได้ยืนยันว่า การยอมรับศักดิ์ศรีโดยกำเนิดของสมาชิกทั้งหมดในครอบครัวมนุษยชาติ รวมทั้งความเสมอภาค และการไม่สามารถโอนสิทธิเหล่านี้ของพวกเราให้แก่กันได้นั้น เป็นพื้นฐานของเสรีภาพ ความยุติธรรม และสันติภาพในโลก [2] เอกสารระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่มีการรับรองในกาลต่อมา ก็ได้ประกาศสังขธรรมนี้ อีก โดยยอมรับและยืนยันว่า สิทธิมนุษยชนเกิดมาจากศักดิ์ศรีและคุณค่าโดยกำเนิดของมนุษย์ [3]

ปฏิญญาสากลประกาศอย่างชัดเจนว่า ปฏิญญายอมรับสิทธิที่ประกาศไว้ แต่มิได้เป็นผู้มอบสิทธิเหล่านั้นให้แก่ประการใด เนื่องจากสิทธิเหล่านี้มีอยู่ในตัวมนุษย์ และในศักดิ์ศรีของมนุษย์แต่โดยกำเนิด ดังนั้น ไม่ว่าใครก็ไม่สามารถลิดรอนสิทธิเหล่านี้จากบุคคลอื่นได้โดยชอบธรรม ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นผู้ใดก็ตาม เพราะการกระทำดังกล่าว จะก่อความรุนแรงต่อธรรมชาติของบุคคลผู้นั้น ด้วยเหตุผลเดียวกัน สิทธิเหล่านี้ มีอยู่ในทุกจังหวะของชีวิต และในสถานการณ์ทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมทุกสถานการณ์ สิทธิเหล่านี้รวมประสานเป็นหนึ่งเดียว ที่มุ่งส่งเสริมความดีทุกมิติทั้งของมนุษย์แต่ละบุคคลและของสังคมอย่างไม่คลุมเครือ

โดยประเพณีนิยม สิทธิมนุษยชนมีการจัดแบ่งเป็นสองกลุ่มหลักๆ คือสิทธิของพลเรือน และสิทธิทางการเมืองในกลุ่มหนึ่ง และสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในอีกกลุ่มหนึ่ง สิทธิ

ทั้งสองกลุ่มนี้ ได้รับการค้าประกันตามข้อตกลงระหว่างประเทศ แม้ว่าจะในระดับที่ต่างกันก็ตามที่จริง สิทธิมนุษยชนทั้งปวงเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับมนุษย์ ซึ่งเป็นเนื้อหาสาระเดียวกันแต่แสดงออกในมิติที่แตกต่างกัน การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนทุกประเภทอย่างครบถ้วน คือหลักประกันที่แท้จริงสำหรับการเคารพสิทธิของมนุษย์แต่ละคนอย่างครบถ้วน

การคุ้มครองความเป็นสากล และการไม่อาจโอนให้แก่กันได้ของสิทธิมนุษยชน มีความสำคัญต่อการสร้างสังคมที่มีสันติภาพ และการพัฒนาโดยรวมของมนุษย์แต่ละคน ประชาชาติ และประเทศต่างๆ การยืนยันความเป็นสากล และการไม่อาจโอนให้แก่กันได้ของสิทธิมนุษยชนนั้น มิใช่เป็นการกีดกันความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการเมืองในการใช้สิทธิของแต่ละบุคคลโดยชอบธรรม เพียงแต่มีเงื่อนไขว่า ทุกกรณีนั้นจะต้องเคารพสิ่งที่ปฏิญญาสากลได้กำหนดไว้สำหรับมนุษยชาติโดยรวม

โดยคำนึงถึงแนวคิดพื้นฐานเหล่านี้อย่างชัดเจน ต่อไปนี้ ข้าพเจ้าขอแยกแยะสิทธิบางประเภทเป็นการเฉพาะ ซึ่งปรากฏว่ากำลังถูกล่วงละเมิดอย่างเปิดเผยในปัจจุบันไม่มากนักน้อย

สิทธิในการมีชีวิต

4. สิทธิประการแรกคือสิทธิขั้นพื้นฐานที่จะมีชีวิต ชีวิตมนุษย์เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และไม่อาจล่วงละเมิดได้นับตั้งแต่การปฏิสนธิ จนถึงวาระสุดท้ายตามธรรมชาติ บัญญัติของพระเจ้า "อย่าฆ่าคน" เป็นตัวกำหนดขอบเขตที่หากก้าวข้ามไป ก็จะเป็นการไม่ชอบ "การตัดสินใจโดยเจตนาที่จะลดทอนชีวิตของมนุษย์ผู้บริสุทธิ์ ถือเป็นความผิดทางศีลธรรมเสมอ" [4]

สิทธิในการมีชีวิตไม่อาจล่วงละเมิดได้ สิทธินี้มีทางเลือกด้านบวกด้วย คือทางเลือกที่จะมีชีวิต การพัฒนาวัฒนธรรมในทำนองนี้ หมายถึงรวมสถานการณ์ของชีวิตทุกประการ และให้หลักประกันสำหรับการส่งเสริมศักดิ์ศรีมนุษย์ในทุกสถานการณ์ วัฒนธรรมแห่งชีวิตที่แท้จริง เช่นที่ให้หลักประกันแก่ทารกที่ยังไม่ถึงกำเนิดมา ให้มีสิทธิที่กำเนิดมาในโลกนั้น จะให้ความคุ้มครองทารกแรกเกิดในทำนองเดียวกันด้วย โดยเฉพาะเด็กหญิง ให้พ้นจากอาชญากรรมของการผลาญชีวิตทารก เช่นเดียวกัน วัฒนธรรมนี้ให้หลักประกันแก่ผู้พิการให้สามารถพัฒนาความสามารถของตนได้อย่างเต็มที่ และให้หลักประกันการดูแลสุขภาพแก่คนป่วย และผู้สูงอายุอย่างเพียงพอด้วย

การพัฒนาทางด้านพันธุวิศวกรรมเมื่อเร็วๆ นี้ ก่อให้เกิดการทำลายที่น่ากังวลอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ในด้านนี้สามารถรับใช้มนุษย์ได้ การวิจัยนั้นๆ จะต้องมีการไตร่ตรองทางจริยธรรมอย่างระมัดระวังในทุกขั้นตอน ซึ่งจะก่อให้เกิดบรรทัดฐานทางกฎหมายที่

เพียงพอต่อการคุ้มครองบูรณภาพของชีวิตมนุษย์ ชีวิตไม่อาจถูกลดค่าลงให้เป็นเพียงแค่วัตถุเท่านั้นได้

การเลือกชีวิต หมายถึงการปฏิเสธความรุนแรงในทุกรูปแบบ คือ ความรุนแรงจากความยากจนและความหิวโหย ซึ่งสร้างความทุกข์ทรมานให้แก่มนุษย์จำนวนมาก ความรุนแรงจากความขัดแย้งทางอาวุธ ความรุนแรงของอาชญากรรมการค้ายาเสพติดและอาวุธ ความรุนแรงจากความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่ไม่ยั้งคิด [5] ในทุกสถานการณ์นั้น สิทธิในการมีชีวิตจะต้องได้รับการส่งเสริมและคุ้มครองด้วยหลักประกันทางกฎหมาย และการเมืองที่เหมาะสม เพื่อว่าการละเมิดใดๆ ต่อสิทธิในการมีชีวิต และต่อศักดิ์ศรีของมนุษย์แต่ละคน จะไม่ถูกมองว่าไม่มี ความสำคัญแต่ประการใด

เสรีภาพในการนับถือศาสนา เป็นหัวใจของสิทธิมนุษยชน

5. ศาสนาแสดงออกถึงความใฝ่ฝันของมนุษย์ที่ลึกซึ้งที่สุด หล่อหลอมวิสัยทัศน์ของประชาชนต่อโลก และมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขา กับผู้อื่น โดยพื้นฐานแล้ว ศาสนาให้คำตอบต่อคำถามเกี่ยวกับความหมายของชีวิตที่แท้จริง ทั้งในแง่ส่วนตัวและส่วนรวม ดังนั้นเสรีภาพในการนับถือศาสนาจึงเปรียบเสมือนกับหัวใจของสิทธิมนุษยชน การไม่อาจล่วงละเมิดได้ของเสรีภาพในการนับถือศาสนา คือการที่มนุษย์แต่ละคนจะต้องได้รับการยอมรับ พวกเขาอยู่ในฐานะที่มีแม้กระทั่งสิทธิที่จะเปลี่ยนศาสนาของตนหากมโนธรรมของพวกเขาเรียกร้อง ประชาชนมีพันธะที่จะต้องทำตามมโนธรรมของตนในทุกสถานการณ์ และไม่สามารถถูกบีบบังคับให้ปฏิบัติตรงกันข้ามกับมโนธรรมของตนได้ [6] ด้วยเหตุผลนี้เอง ไม่ว่าจะใครก็ไม่อาจถูกบังคับให้ยอมรับศาสนาใดศาสนาหนึ่ง ไม่ว่าจะอยู่ในภาวะการณ์ หรือด้วยแรงจูงใจใดๆ ก็ตาม

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนยอมรับว่าสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการนับถือศาสนา หมายถึงรวมถึงสิทธิในการแสดงออกซึ่งความเชื่อของตนด้วย ไม่ว่าจะเป็นการส่วนตัวหรือร่วมกับผู้อื่น ในที่สาธารณะหรือในที่ส่วนตัวก็ตาม [7] แม้ว่าจะมีการยอมรับสิทธินี้ก็ตาม แต่ก็ยังมีบางพื้นที่ในปัจจุบันที่สิทธิในการรวมตัวกันเพื่อปฏิบัติกิจชุมชนไม่ได้รับการยอมรับ หรือถูกจำกัดให้เฉพาะสมาชิกของศาสนาใดศาสนาหนึ่งเท่านั้น การละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลประการหนึ่งอย่างร้ายแรงเช่นนี้ เป็นบ่อเกิดของความทุกข์ยากอย่างใหญ่หลวงสำหรับผู้ที่ยึดถือศาสนา เมื่อรัฐให้สถานะพิเศษแก่ศาสนาหนึ่ง สถานะพิเศษนั้นจะต้องไม่เป็นอันตรายต่อศาสนาอื่น กระนั้นก็ดี เป็นที่รู้กันโดยทั่วไปว่ามีบางประเทศที่ประชากรแต่ละคน ครอบครัว และกลุ่มประชาชนทั้งกลุ่มยังคงถูกเลือกปฏิบัติ และถูกกีดกันเพราะความเชื่อทางศาสนาของพวกเขา

เราไม่อาจมองข้ามอีกปัญหาหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับเสรีภาพในการนับถือศาสนาโดยอ้อมอย่างเงียบๆ ได้ บางครั้งเมื่อมีความตึงเครียดระหว่างชุมชน หรือประชาชาติที่นับถือศาสนาต่างกันเพิ่มขึ้น โดยมีอารมณ์รุนแรงเข้ามาเกี่ยวข้อง อาจทำให้กลับกลายเป็นความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นได้ การหันไปหาความรุนแรงเนื่องจากความเชื่อทางศาสนา เป็นการประทุพติพิตไปจากคำสอนของศาสนาใหญ่ๆ ข้าพเจ้าขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งในที่นี้ถึงสิ่งที่ผู้นำทางศาสนาจำนวนมากได้กล่าวซ้ำอยู่เสมอ คือ การใช้ความรุนแรงไม่สามารถหาความชอบธรรมทางศาสนาได้ และไม่สามารถส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกทางศาสนาที่แท้จริงให้เพิ่มมากขึ้นด้วย

สิทธิในการมีส่วนร่วม

6. พลเมืองทุกคนมีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในชีวิตของชุมชนของตน นี่เป็นความเชื่อมั่นร่วมกันในปัจจุบัน แต่สิทธินี้จะไม่มีความหมายแต่ประการใดหากกระบวนการประชาธิปไตยล้มเหลว เพราะการฉ้อราษฎร์บังหลวง และการเล่นพรรคเล่นพวก ซึ่งไม่เพียงขัดขวางการมีส่วนร่วมอย่างชอบธรรมในการใช้อำนาจของประชาชนเท่านั้น แต่ยังปิดกั้นพวกเขาให้ได้รับประโยชน์จากทรัพย์สินและบริการของชุมชนอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งทุกคนมีสิทธิจะได้รับ แม้แต่การเลือกตั้งก็อาจมีการโกงกันได้ เพื่อให้มั่นใจว่าพรรคใดพรรคหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งจะได้รับชัยชนะ นี่เป็นการปฏิเสธประชาธิปไตย และจะมีผลร้ายแรงติดตามมา เพราะพลเมืองมิได้มีเพียงสิทธิเท่านั้น แต่มีความรับผิดชอบที่จะมีส่วนร่วมด้วย หากพวกเขาถูกปิดกั้นจากความรับผิดชอบนี้ พวกเขาจะสูญเสียความหวังที่จะแสดงบทบาทใดๆ อย่างมี ประสิทธิภาพ และต้องตกอยู่ในทัศนคติของการนิ่งเฉยอย่างว่านอนสอนง่าย เมื่อนั้นการพัฒนาระบบประชาธิปไตยที่มั่นคงในทางปฏิบัติก็จะเป็นไปได้

ในยุคสมัยใหม่ มีการรับรองมาตรการต่างๆ เพื่อให้หลักประกันว่าการเลือกตั้งในประเทศที่ต่อสู้เพื่อหันหลังให้กับรูปแบบรัฐบาลเผด็จการไปสู่รัฐบาลประชาธิปไตย เป็นไปอย่างบริสุทธิ์ ยุติธรรม อย่างไรก็ตาม แม้ว่ามาตรการเหล่านี้จะมีประโยชน์และมีประสิทธิภาพในภาวะฉุกเฉินก็ตาม แต่การริเริ่มดังกล่าวก็ไม่อาจละทิ้งความพยายามที่จะสร้างพื้นฐานของความเชื่อมั่นร่วมให้เกิดขึ้นในตัวพลเมืองได้ และเพราะความพยายามนี้เองที่จะทำให้การครอบงำกระบวนการประชาธิปไตยถูกปฏิเสธไปตลอดกาล

ในบริบทของชุมชนระหว่างประเทศ ประเทศและประชาชาติต่างๆ มีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่มักจะหันเหวิถีชีวิตของพวกเขาอย่างลึกซึ้ง รายละเอียดทางเทคนิคของปัญหาทางเศรษฐกิจบางประการ ก่อให้เกิดแนวโน้มที่จะกำหนดให้การปรึกษาหารือในปัญหา

เหล่านี้อยู่ในวงจำกัด และอันตรายที่จะติดตามมากก็คืออำนาจทางการเมืองและทางการเงินจะไปกระจุกตัวอยู่กับรัฐบาลของไม่กี่ประเทศ และกลุ่มผลประโยชน์บางกลุ่มเท่านั้น การสรรค์สร้างความคิดส่วนรวมในระดับประเทศ และระหว่างประเทศ เรียกร้องให้ประชาชนทั้งมวลใช้สิทธิของตนอย่างมีประสิทธิภาพ ที่จะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจประเด็นต่างๆ ที่กระทบต่อพวกเขา รวมทั้งด้านเศรษฐกิจด้วย

การเลือกปฏิบัติในรูปแบบที่ร้ายแรงเป็นพิเศษ

7. การเลือกปฏิบัติในรูปแบบที่ร้ายแรงมากรูปแบบหนึ่ง คือการปฏิเสธสิทธิขั้นพื้นฐานของชนพื้นเมือง และชนกลุ่มน้อยของประเทศที่จะดำรงตนเป็นชนพื้นเมือง หรือชนกลุ่มน้อยตามเดิม การเลือกปฏิบัตินี้กระทำโดยการปราบปรามพวกเขา หรือใช้กำลังอย่างโหดร้ายในการผลักดันพวกเขาให้อพยพโยกย้าย หรือโดยการพยายามทำให้ชนพื้นเมืองสูญเสียเอกลักษณ์ของตน เพื่อมิให้สามารถแยกแยะพวกเขาจากประชาชนส่วนใหญ่ได้อีกต่อไป เรายังจะคงนั่งเงิบมองดูอาชญากรรมอันร้ายแรงดังกล่าวนี้เกิดขึ้นต่อมนุษยชาติได้ต่อไปอีกหรือ ไม่มีความพยายามใดๆ ที่จะถือได้ว่ายิ่งใหญ่เกินไปหากเป็นการกำจัดความผิดดังกล่าว หรือการละเมิดศักดิ์ศรีของมนุษย์นั่นเอง

สัญญาณที่ดี ซึ่งแสดงว่ารัฐต่างๆ มีความตั้งใจเพิ่มมากขึ้นที่จะแสดงความรับผิดชอบของตนในการคุ้มครองเหยื่อของอาชญากรรมดังกล่าว และผูกพันตนเองที่จะป้องกันมิให้เกิดอาชญากรรมดังกล่าวขึ้น คือการริเริ่มของที่ประชุมนักการทูตของสหประชาชาติเมื่อเร็วๆ นี้ ที่ประชุมดังกล่าวได้อนุมัติธรรมนูญของศาลอาชญากรรมระหว่างประเทศ ซึ่งมีภาระหน้าที่ในการพิจารณาความผิด และลงโทษผู้ที่ก่ออาชญากรรมในการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ และอาชญากรรมสงครามและความก้าวร้าว สถาบันใหม่นี้ หากสร้างบนพื้นฐานทางกฎหมายที่มั่นคงแล้ว ก็จะสามารถค่อยๆ มีส่วนในการสร้างหลักประกันในระดับโลกให้มีการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างมีประสิทธิภาพได้

สิทธิในการพัฒนาตนเองให้สมบูรณ์

8. มนุษย์แต่ละคนมีความสามารถโดยกำเนิดที่รอคอยการพัฒนา สิ่งสำคัญในที่นี้คือการบรรลุความสมบูรณ์ของตนเอง และการมีส่วนร่วมในสิ่งแวดล้อมทางสังคมของตนอย่างเหมาะสม เพื่อให้สิ่งนี้เกิดขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้การศึกษาแก่ผู้ที่เพิ่งเริ่มต้นชีวิตของตนอย่างเพียงพอความสำเร็จในอนาคตของพวกเขาขึ้นอยู่กับการศึกษา

ด้วยมุมมองนี้ เราจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องได้อย่างไรเมื่อเราเห็นว่าบางพื้นที่ในโลกที่ยากจนที่สุดนั้น โอกาสทางการศึกษากำลังลดลงอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะในด้านการศึกษาระดับประถมศึกษา บางครั้งสถานการณ์นี้เกิดจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศนั้นๆ ซึ่งขัดขวางมิให้ครูได้รับเงินเดือนที่เหมาะสม ในกรณีอื่นๆ นั้น ดูเหมือนว่าจะมีเงินสำหรับโครงการที่มีเกียรติและการศึกษาในระดับมัธยม แต่กลับไม่มีเงินสำหรับโรงเรียนประถม เมื่อโอกาสทางการศึกษาถูกจำกัด โดยเฉพาะสำหรับเด็กผู้หญิง ก็จะทำให้เกิดโครงสร้างที่เลือกปฏิบัติอย่างแน่นอน ซึ่งจะมีผลกระทบต่อด้านลบต่อการพัฒนาสังคมโดยรวม โลกอาจถูกแบ่งแยกตามมาตรฐานใหม่ ในด้านหนึ่งคือ รัฐต่างๆ และประชาชนแต่ละคนที่มีเทคโนโลยีก้าวหน้า และในอีกด้านหนึ่งคือประเทศและประชาชนที่มีความรู้และความสามารถที่จำกัดมาก เราสามารถคาดเดาได้อย่างง่ายดายว่าลักษณะเช่นนี้จะเสริมสร้างความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจที่เข้มข้นระหว่างรัฐและภายในรัฐเองให้มั่นคงมากยิ่งขึ้น ในประเทศที่กำลังพัฒนา การศึกษาและการฝึกอาชีพจะต้องเป็นความใส่ใจลำดับแรกที่มีความสำคัญเฉกเช่นเดียวกับโครงการฟื้นฟูเมืองและชนบทสำหรับประชาชนที่มีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจมากกว่า

สิทธิขั้นพื้นฐานอีกประการหนึ่ง ซึ่งเป็นสิทธิที่สนับสนุนการดำรงชีวิตในระดับที่เหมาะสม นั้นคือสิทธิในการทำงาน ถ้าปราศจากสิทธินี้แล้ว ประชาชนจะหาอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และความจำเป็นขั้นพื้นฐานอื่นๆ สำหรับชีวิตของตนมาได้อย่างไร อย่างไรก็ตาม การไม่มียานพาหนะเป็นปัญหารุนแรงในปัจจุบัน ประชาชนจำนวนนับไม่ถ้วนในหลายส่วนของโลกต้องประสบกับปัญหาการว่างงานที่รุนแรง จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่มีอำนาจทางการเมืองและเศรษฐกิจ ที่จะต้องดำเนินการทุกอย่างที่เป็นไปได้ในการแก้ไขสถานการณ์อันยากลำบากนี้ การแทรกแซงในภาวะฉุกเฉินเท่าที่จำเป็น ไม่เพียงพอสำหรับกรณีการว่างงาน การเจ็บป่วย หรือสถานการณ์อื่นๆ ในลักษณะนี้ ซึ่งอยู่เหนือการควบคุมของแต่ละคน [8] แต่ก็จะต้องพยายามให้คนยากจนสามารถรับผิดชอบการดำรงชีวิตของตนให้ได้ และให้พวกเขามีอิสระจากระบบของแผนการความช่วยเหลือที่ลดลง

ความก้าวหน้าระดับโลกด้วยสมานฉันท์

9. ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วที่มุ่งไปสู่โลกาภิวัตน์ทางระบบเศรษฐกิจและการเงิน แสดงให้เห็นความจำเป็นเร่งด่วนที่จะกำหนดตัวผู้รับผิดชอบในการให้หลักประกันต่อความดีส่วนรวมระดับโลก และการใช้สิทธิทางเศรษฐกิจและสังคม ตลาดเสรีเองไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ด้วยตนเอง เพราะในความเป็นจริงนั้น มีความต้องการของมนุษย์มากมายที่ได้มีพื้นที่ในตลาดเลย

"ก่อนที่จะมีหลักการว่าด้วยการแลกเปลี่ยนสินค้าอย่างยุติธรรม และรูปแบบความยุติธรรมที่เหมาะสมกับหลักการนี้ ก็มีบางสิ่งบางอย่างดำรงอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งเหมาะสมกับมนุษย์ เพราะเขาเป็นมนุษย์ด้วยศักดิ์ศรีอันสูงส่งของเขาเอง" [9]

ผลของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและการเงินเมื่อเร็วๆ นี้ ส่งผลอันหนักหน่วงต่อประชาชนจำนวนนับไม่ถ้วน ทำให้พวกเขาตกอยู่ในเงื้อมมือความยากจนอย่างรุนแรง พวกเขาจำนวนมากเพิ่งจะก้าวขึ้นมาสู่ฐานะที่ทำให้พวกเขามองอนาคตในแง่ดี เพราะความผิดพลาดที่พวกเขาไม่ได้เป็นผู้ก่อ พวกเขากลับเห็นความหวังเหล่านี้แตกสลายลงไปอย่างโหดร้าย พร้อมกับมีผลรุนแรงต่อเขาและลูกหลานของพวกเขา เราจะเพิกเฉยต่อผลความผันแปรในตลาดการเงินได้อย่างไร เราต้องการวิสัยทัศน์ใหม่อย่างเร่งด่วนเกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้าในระดับโลกด้วยสมานฉันท์ ซึ่งรวมการพัฒนาสังคมโดยรวมและยั่งยืน เพื่อให้ประชาชนทุกคนสามารถใช้ศักยภาพของตนได้อย่างสมบูรณ์

ในบริบทนี้ ข้าพเจ้าเรียกร้องอย่างเร่งรัดต่อทุกคนที่มีความรับผิดชอบต่อความสัมพันธ์ทางการเงินในระดับโลก ข้าพเจ้าเรียกร้องพวกเขาให้ใช้ความพยายามอย่างจริงจังในการหาทางแก้ปัญหาอันน่าตื่นตระหนกเกี่ยวกับหนี้สินระหว่างประเทศของประเทศที่ยากจน สถาบันการเงินระหว่างประเทศได้ริเริ่มขั้นตอนที่เป็นรูปธรรมในเรื่องนี้ ซึ่งสมควรจะได้รับการยกย่อง ข้าพเจ้าเรียกร้องทุกคนที่เกี่ยวข้องกับปัญหานี้ โดยเฉพาะประเทศที่มั่งคั่งมากกว่า ที่จะให้การสนับสนุนที่จำเป็น เพื่อให้หลักประกันว่าการริเริ่มนี้จะบรรลุความสำเร็จอย่างครบถ้วน เมื่อเรามองไปสู่ปี 2000 เราเห็นว่าความพยายามเฉพาะหน้าและเข้มข้นเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้หลักประกันว่าประเทศต่างๆ จำนวนมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ จะสามารถปลดปล่อยตนเองจากสถานการณ์ในปัจจุบันที่ไม่อาจทนทานนี้ได้ ข้าพเจ้ามั่นใจว่า การเสวนาระหว่างสถาบันที่เกี่ยวข้อง หากเกิดขึ้นด้วยความตั้งใจจริงที่จะบรรลุข้อตกลงระหว่างกัน จะนำไปสู่หนทางแก้ปัญหาที่น่าพึงพอใจและเด็ดเดี่ยวด้วยวิธีนี้ การพัฒนาที่ถาวรจะเป็นสิ่งที่เป็นไปได้สำหรับประเทศที่กำลังเผชิญหน้ากับความยากลำบากอย่างใหญ่หลวง และรอบพันปีใหม่ที่กำลังจะมาถึงจะเป็นเวลาสำหรับพวกเขาที่จะฟื้นฟูความหวังขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

10. การส่งเสริมศักดิ์ศรีมนุษย์ยังเกี่ยวข้องกับสิทธิที่จะมีสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย เนื่องจากสิทธินี้เน้นพลังแห่งสัมพันธภาพระหว่างบุคคลกับสังคม องค์การด้านบรรทัดฐานสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ภูมิภาค และระดับประเทศ เริ่มรับรองสิทธินี้โดยการกำหนดรูปแบบทางกฎหมาย

แต่มาตรการทางกฎหมายในตัวมันเองก็ยังไม่เพียงพอ อันตรายจากความเสียหายร้ายแรงต่อพื้นดิน และทะเล ต่อภูมิอากาศ พืชและสัตว์ เรียกร้องให้มีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตการบริโภคตามอารยธรรมสมัยใหม่อย่างลึกซึ้ง นอกจากนั้น เรายังไม่อาจมองข้ามความเสี่ยงอีกประการหนึ่งด้วย แม้ว่าจะมีความรุนแรงน้อยกว่าก็ตาม คือการที่ประชาชนที่มีชีวิตอยู่กับความยากจนในชนบท อาจถูกความจำเป็นบีบบังคับให้ใช้ที่ดินแปลงเล็กๆ ของตนเกินขีดจำกัดของการใช้ที่ดินอย่างยั่งยืน เราจึงจำเป็นที่จะต้องสนับสนุนการฝึกอบรมพิเศษที่มุ่งส่งเสริมพวกเขาให้รู้จักประสานการเพาะปลูกบนที่ดินพร้อมกับการเคารพสิ่งแวดล้อมด้วย โลกปัจจุบันและอนาคตขึ้นอยู่กับการคุ้มครองสิ่งสร้าง เพราะมนุษย์และสิ่งแวดล้อมของตนพึ่งพาอาศัยกันอย่างไม่มีการสิ้นสุด การถือว่าชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์เป็นแกนกลางในความห่วงใยต่อสิ่งแวดล้อมนั้น เป็นวิถีทางที่แน่นอนที่สุดใน การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่จริงการดำเนินการดังกล่าว กระตุ้นความรับผิดชอบของมนุษย์แต่ละคนต่อทรัพยากรธรรมชาติ และการใช้ทรัพยากรเหล่านี้โดยชอบธรรม

สิทธิที่จะมีสันติภาพ

11. โดยนัยหนึ่ง การส่งเสริมสิทธิที่จะมีสันติภาพ เป็นหลักประกันสำหรับการเคารพสิทธิอื่นๆ ทั้งปวง เนื่องจากสิทธินี้สนับสนุนการสร้างสังคมที่โครงสร้างอำนาจเปิดทางให้มีโครงสร้างแห่งความร่วมมือที่มุ่งสร้างความดีของส่วนรวม ประวัติศาสตร์ยุคปัจจุบันแสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวของการหันไปยึดถือความรุนแรงเป็นวิถีทางการแก้ปัญหาทางการเมืองและสังคมอย่างชัดเจน สงครามนอกจากจะไม่ได้สร้างแล้ว ยังทำลายอีกด้วย สงครามบ่อนทำลายพื้นฐานทางศีลธรรมของสังคม และสร้างการแบ่งแยกและความตึงเครียดอย่างถาวรให้เกิดมากยิ่งขึ้น กระนั้นก็ดี ยังมีข่าวเกี่ยวกับสงคราม และความขัดแย้งทางอาวุธอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งข่าวเกี่ยวกับเหยื่อสงครามนับจำนวนไม่ถ้วน พระสันตะปาปาองค์ก่อนๆ รวมทั้งข้าพเจ้า เคยเรียกร้องให้ยุติความโหดร้ายเหล่านี้บ่อยเหลือเกิน แต่ข้าพเจ้าจะคงเรียกร้องต่อไปจนกว่าจะเกิดความเข้าใจว่า สงครามเป็นความล้มเหลวในการเคารพมนุษย์ที่แท้จริงทั้งปวง [10]

ต้องขอขอบคุณพระเป็นเจ้า ที่ยังมีการดำเนินการขั้นตอนต่างๆ ในบางภูมิภาคเพื่อสร้างสรรค์สันติภาพ เรื่องนี้สมควรยกย่องผู้นำทางการเมืองต่างๆ ที่มีความกล้าหาญ และมุ่งมั่นที่จะดำเนินการเจรจาต่อไป แม้ว่าสถานการณ์ดูจะเป็นไปไม่ได้ แต่ในขณะเดียวกัน เราจะไม่ประณามการฆ่าหมู่ที่เกิดขึ้นในบางภูมิภาคได้อย่างไร ซึ่งเป็นการกระทำที่มุ่งถอนรากถอนโคนประชาชาติทั้งหมดจากแผ่นดินของพวกเขา และการทำลายล้างบ้านช่องและพืชผล เมื่อระลึกถึงเหยื่อจำนวนมากนับไม่ถ้วน ข้าพเจ้าขอเรียกร้องผู้นำประเทศ และประชาชนผู้มีน้ำใจดีให้ยื่นมือ

ช่วยเหลือผู้ที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งอันโหดร้าย โดยเฉพาะในแอฟริกา ซึ่งบางครั้งเกิดจากผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากภายนอก และช่วยพวกเขาให้พยายามยุติความขัดแย้งเหล่านี้แน่นอน ขั้นตอนที่เป็นรูปธรรมประการหนึ่งในเรื่องนี้ คือการกำจัดการค้าอาวุธที่ส่งไปยังประเทศที่กำลังมีศึกสงคราม และการสนับสนุนผู้นำของประชาชาติเหล่านี้ให้แสวงหาหนทางของการเสวนา ซึ่งเป็นหนทางที่มีคุณค่าเหมาะสมกับมนุษย์ และนี่คือหนทางแห่งสันติภาพ

ข้าพเจ้าคิดถึงผู้ที่ต้องใช้ชีวิตและเจริญเติบโตขึ้นมาในหมอกควันของสงครามด้วยความโศกเศร้า รวมทั้งผู้ที่ไม่รู้จักอะไรเลยนอกจากความขัดแย้งและความรุนแรง ผู้ที่รอดชีวิตจะต้องมีรอยแผลเป็นของประสบการณ์อันสยดสยองเหล่านี้ไปตลอดชีวิตของตน นอกจากนั้น เราจะกล่าวถึงเด็ก ๆ ที่ถูกบีบบังคับให้เข้าสู่สงครามอย่างไร เราจะยอมรับว่าชีวิตที่เพิ่งเริ่มต้นนั้น สมควรที่จะต้องถูกทำลายด้วยวิธีการเช่นนี้หรือ เด็ก ๆ เหล่านี้ถูกอบรมให้ฆ่า และบ่อย ๆ ถูกบังคับให้ฆ่าด้วย และเด็ก ๆ เหล่านี้จะมีปัญหาใหญ่หลวงในการเข้าสู่สังคมพลเรือนในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเรียนการศึกษาของพวกเขาต้องชะงัก และโอกาสของพวกเขาในการทำงานก็ถูกขัดขวางอนาคตของพวกเขาจะมีมรดกที่น่ากลัวขนาดไหน เด็ก ๆ ต้องการสันติภาพ พวกเขามีสิทธิที่จะมีสันติภาพ

ด้วยความคิดคำนึงถึงเด็ก ๆ เหล่านี้ ข้าพเจ้ายังปรารถนาที่จะกล่าวเพิ่มเติมถึงเด็กที่เป็นเหยื่อของกับระเบิดและอาวุธสงครามอื่นๆ แม้ว่าจะเริ่มมีความพยายามที่จะกำจัดกับระเบิดเหล่านี้ แต่ในปัจจุบัน เรายังพบเห็นความเป็นจริงที่ไม่น่าเชื่อและไม่เหมาะสมกับมนุษย์ นั่นคือ แม้ว่ารัฐบาลและประชาชาติต่างๆ จะแสดงเจตจำนงออกมาอย่างชัดเจนที่จะขจัดอาวุธอันตรายจากเหล่านี้ก็ตาม แต่ก็ยังคงมีการวางกับระเบิดอยู่อย่างต่อเนื่อง แม้แต่ในพื้นที่ที่มีการกำจัดกับระเบิดไปก่อนหน้านี้แล้วก็ตาม

มีการหว่านเมล็ดพันธุ์แห่งสงครามโดยการแพร่กระจายของอาวุธขนาดเล็ก และอาวุธเบาอย่างกว้างขวางและไม่สามารถควบคุมได้ ดูเหมือนว่าอาวุธเหล่านี้จะส่งผ่านจากพื้นที่ที่มีความขัดแย้งแห่งหนึ่งไปสู่อีกแห่งหนึ่งได้อย่างเสรี ซึ่งเท่ากับเป็นการเพิ่มความรุนแรงตามรายทางไปด้วยรัฐบาลต่างๆ ต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมในการควบคุมการผลิต การค้า การนำเข้า และการส่งออกเครื่องมือแห่งความตายเหล่านี้ วิธีทางนี้เท่านั้นที่เป็นไปได้ที่จะจัดการกับปัญหาการค้าอาวุธที่ผิดกฎหมายขนานใหญ่อย่างมีประสิทธิภาพ และอย่างสิ้นเชิง

วัฒนธรรมแห่งสิทธิมนุษยชนเป็นความรับผิดชอบของทุกคน

12. เป็นไปไม่ได้ที่จะพิจารณาประเด็นนี้อย่างครบถ้วนในที่นี้ อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าต้องการเน้นว่าไม่มีสิทธิมนุษยชนใดจะปลอดภัยหากเราไม่อุทิศตนคุ้มครองสิทธิมนุษยชนทั้งปวง เมื่อมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานใดๆ โดยปราศจากปฏิกิริยาต่อต้าน สิทธิอื่นๆ ทั้งปวงก็จะตกอยู่ในอันตรายด้วย ดังนั้น จึงจำเป็นจะต้องหาแนวทางระดับโลกเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน และการอุทิศตนอย่างจริงจังที่จะคุ้มครองสิทธิเหล่านี้ เมื่อวัฒนธรรมแห่งสิทธิมนุษยชนที่เคารพประเพณีต่างๆ กลายเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางศีลธรรมของมนุษยชาติเท่านั้น เราก็จะสามารถมองอนาคตด้วยความเชื่อมั่นอย่างปลอดภัยไป

ในทางปฏิบัติ จะมีสงครามได้อย่างไรหากสิทธิมนุษยชนทุกประการได้รับการเคารพ การเคารพสิทธิมนุษยชนอย่างครบถ้วน เป็นหนทางที่แน่นอนที่สุดในการสร้างความสัมพันธ์อันมั่นคงระหว่างรัฐ วัฒนธรรมแห่งสิทธิมนุษยชนยังถือเป็นวัฒนธรรมแห่งสันติภาพอย่างแน่นอน การละเมิดสิทธิมนุษยชนใดๆ จะนำพามาถึงจุดแห่งความขัดแย้งไปด้วย พระสันตะปาปาปีโอ ที่ 12 ที่เคารพ ผู้รับใช้ของพระเป็นเจ้า และผู้ดำรงตำแหน่งก่อนข้าพเจ้า ได้ตั้งคำถามไว้ว่า "หากประชาชาติหนึ่งถูกบดขยี้จนถึงแก่ความตายโดยการใช้กำลัง ใครเล่าที่กล้าจะให้สัตยาบันต่อโลกที่เหลือว่า จะเกิดความมั่นคงด้วยสันติภาพถาวร" [11]

การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งสิทธิมนุษยชน ซึ่งหมายรวมถึงมโนธรรมด้วยนั้น เรียกร้องทุกฝ่ายในสังคมให้ทำงานร่วมกัน ข้าพเจ้าต้องการกล่าวเป็นพิเศษถึงบทบาทของสื่อมวลชน ซึ่งมีความสำคัญมากในการสร้างประชาชาติ และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของประชาชน เราไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบของพวกเขาในกรณีของการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดจากการที่พวกเขาปลุกปั่นความรุนแรง เช่นเดียวกัน ก็เป็นการสมควรที่จะต้องยกย่องการริเริ่มอันประเสริฐ ที่เสนอให้มีการเสวนาและสมานฉันท์ ซึ่งเกิดขึ้นได้ก็เพราะการยืนยันหยั่งส่งเสริมความเข้าใจร่วมกัน และสันติภาพ

เวลาแห่งการตัดสินใจ และเวลาแห่งความหวัง

13. รอบพันปีใหม่กำลังย่างใกล้เข้ามาแล้ว และการมาถึงของรอบพันปีใหม่นี้ก็อยู่ในหัวใจของคนจำนวนมากที่หวังว่าโลกจะมีความยุติธรรม และความเป็นพี่น้องกันมากยิ่งขึ้น นี่คือความใฝ่ฝันที่สามารถและจะต้องเป็นความจริงอย่างแน่นอน

ข้าพเจ้าส่งสารในบริบทนี้อย่างแท้จริง ถึงท่านพี่น้องชายหญิงที่รักในพระคริสต์ ซึ่งอยู่ในทุกส่วนของโลกและยึดถือพระวรสารเป็นรูปแบบในการดำเนินชีวิต และได้กลายเป็นผู้ข่าวประกาศ

ศักดิ์ศรีของมนุษย์ ความเชื่อสอนเราว่า มนุษย์แต่ละคนถูกสร้างมาตามฉายาตามอย่างของพระเป็นเจ้า แม้มนุษย์จะปฏิเสธก็ตาม แต่ความรักของพระบิดาเจ้าสวรรค์ยังคงมั่นคง ความรักของพระองค์ไม่มีขอบเขต พระองค์ทรงส่งพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูเจ้าให้มาไถ่กู้มนุษย์ทุกคน และนำศักดิ์ศรีมนุษย์ที่ครบถ้วนกลับมาสู่พวกเขา [12] ด้วยความคิดเช่นนี้ เราจะไม่สนใจใครคนใดคนหนึ่งได้อย่างไร ตรงกันข้าม เราจะต้องจดจำพระคริสต์ในตัวคนยากจนที่สุด และถูกทอดทิ้งมากที่สุด ซึ่งเป็นผู้ที่ศิลาหาสนิท อันเป็นสายสัมพันธ์ในพระกายและพระโลหิตของพระคริสต์ที่ทรงมอบแก่เรา นั่นผูกพันเราให้ต้องรับใช้ [13] คำอุปมาเรื่องเศรษฐี ซึ่งจะยังคงไม่มีชื่อตลอดกาล และคนยากจนที่ชื่อลาซารัส แสดงให้เราเห็นได้อย่างชัดเจนว่า "ในความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงระหว่างเศรษฐีผู้ไม่อนุเคราะห์ร้อนใจ และคนยากจนที่เดือดร้อนทุกสิ่งทุกอย่างนั้น พระเป็นเจ้าทรงอยู่ข้างฝ่ายหลัง" [14] เราเองก็ต้องอยู่ข้างฝ่ายเดียวกันนี้ด้วย

ปีที่สามและปีสุดท้ายสำหรับการเตรียมเฉลิมฉลองของปี 2000 อันยิ่งใหญ่ อุทิศให้แก่การจาริกบุญฝ่ายจิตใจสู่บ้านของพระบิดาเจ้า ทุกคนได้รับการเชื้อเชิญให้เดินทางสายแห่งการกลับใจอย่างแท้จริง ซึ่งจะต้องมีการปฏิเสธสิ่งชั่วร้าย และเลือกหนทางแห่งความดี เมื่อปลายปี 2000 เป็นหน้าที่ของเราที่จะฟื้นฟูการอุทิศตนของเราที่จะให้การคุ้มครองศักดิ์ศรีของคนยากจน และผู้ถูกทอดทิ้ง และในทางปฏิบัติต้องยอมรับสิทธิของผู้ที่ไม่มีสิทธิด้วย ให้เราเป็นปากเป็นเสียงแทนพวกเขาโดยการกระทำภารกิจของพระคริสต์ที่ทรงมอบแก่สาวกของพระองค์อย่างครบถ้วน นี่คือการจิตตารมณ์ของการเฉลิมฉลองที่ใกล้เข้ามาแล้ว [15]

พระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้เรียกพระเป็นเจ้าว่า "พระบิดา" แอบบา ซึ่งเป็นการแสดงให้เราเห็นความสัมพันธ์อันลึกซึ้งของเรากับพระองค์ ความรักของพระองค์ต่อมนุษย์ทุกคนและมนุษยชาติทั้งหมดนั้น ไม่มีขอบเขตและไม่เปลี่ยนแปลง พระวาจาของพระเจ้าที่พบในหนังสือประกาศกอิสยาห์เกี่ยวกับเรื่องนี้ลึกซึ้งยิ่ง

"ผู้หญิงจะลืมบุตรที่ยังกินนมของนางและจะไม่เมตตาบุตรจากครรภ์ของนางได้หรือ แม้ว่าคนเหล่านี้ยังลืมได้กระนั้นเราก้จะไม่ลืมเจ้า ดูเถิด เราได้สลักเจ้าไว้บนฝ่ามือของเรา" (49:15-16)

ให้เรารับคำเชิญที่จะมีส่วนร่วมในความรักนี้ ความรัก คือหนทางสู่การเคารพสิทธิของชายและหญิงแต่ละคน เมื่อถึงอรุณรุ่งของรอบพันปีใหม่ เราก้จะพร้อมสร้างสันติภาพร่วมกันมากยิ่งขึ้น

จากวาทีกัน 8 ธันวาคม 1998

พระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2

-
- [1] เทียบ สมณสาสน์ พระผู้ไถ่กู้มนุษย์ (4 มีนาคม 1979), 17: AAS 71 (1979), 296
- [2] เทียบ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน, บทนำ
- [3] เทียบ เป็นพิเศษ คือปฏิญญาเวียนนา (25 มิถุนายน 1993), บทนำ, 2
- [4] สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2, สมณสาสน์ *ข้าวดีเรื่องชีวิตมนุษย์* (25 มีนาคม 1995), 57: AAS 87 (1995), 465
- [5] เทียบ *อ้างแล้ว*, 10, *เรื่องเดียวกัน*, 412
- [6] เทียบ สังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2, คำแถลงของสภาสังคายนาวาติกันว่าด้วย *เสรีภาพในการนับถือศาสนา*, ข้อ 3
- [7] เทียบ มาตรา 18
- [8] เทียบ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน, มาตรา 25, 1
- [9] สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2, สมณสาสน์ *การเฉลิมฉลองปีที่หนึ่งร้อย* (1 พฤษภาคม 1991), 34: AAS 83 (1991), 836
- [10] เทียบ ในเรื่องนี่คือคำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิก, 2307-2317
- [11] คำปราศรัยต่อกลุ่มผู้แทนของวุฒิสภาของสหรัฐอเมริกา (21 สิงหาคม 1945): *Discorsi e Radiomessaggi di Sua Santità Pio XII*, VII (1945-1946), 141
- [12] เทียบ สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2, สมณสาสน์ *พระผู้ไถ่กู้มนุษย์* (4 มีนาคม 1979), 13-14: AAS 71 (1979), 282-286
- [13] เทียบ *คำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิก*, 1397
- [14] สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 คำปราศรัยในโอกาสสวดพรหมถือสาร เมื่อวันที่ 27 กันยายน 1998, 1: *L'Osservatore Romano*, 28-29 กันยายน 1998, p.5
- [15] เทียบ สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2, สารส่วนพระองค์ *ก้าวสู่สหัสวรรษที่สาม* (10 พฤศจิกายน 1994), 49-51: AAS 87 (1995), 35-36